

דאתהן בגונא אחרא, פפום שולטנו (דף ע"ה ע"ב) דרווחא, או מאריה דרווחא. זפאיין אינון חביבין דכלא את מסר לוון למנדע. עד הכא רוזא דאנפין. מבאן ולהלאה ברוזא דשפון, באת פ' דכליל ברוזא דאת ס'. שפונג רברבן, דא איהו בר ניש מליל בלישנא ביישא, ולא אכסיף, ולא דחיל, מארי דמחלוקת, רכילה איהו בין האי להאי. (משי) ומשליח מדנים בין אחים. לאו איהו מאריה דרזין, וכד אשטדל באורייתא מכפה רזין,

אבל מאריה דליישנא ביישא, ולא שיוי דחילו בלביה.

ויסמנא דא, באת פ' דכליל באת ר' ולא אתכליל באת ס'. האי איהו דאתחיזי דאייהו זפאה, ולאו דחיל חטא איהו, ולא בעי לאשטדל אבתיה, בגין דכל מלוי אינון בפומא ולא בגופא.

שפונג עתיקין בעתיקו, ולאו דקיקין. האי איהו בר ניש מאריה דרוגנزا יתיר. מאריה דזדון. לא יכול למסבל מלה. מארי דליישנא ביישא בפרהסיא, בלא כסופה כלל. לזמנין אשטדל בליאצנותא. האי איהו בר ניש

דבעי לאתרחקה מגיה.

אתמלֵי דיקנייה בשערא, ההוא, ליישנא ביישא, אוורי עליה בפרהסיא, לית ליה כסופה. אשטדל במחלוקת. אצלך במלוי דעתמא. חממי בשנאווי. דא איהו (משלו) קורץ בעיניו, על דא אתמר (משלו) העוז איש רשות בפנוי. דא איהו ברוזא דאת פ' בלחווי, שלא אתכליל באת ס' כלל, ולזמנין אתחבר באת ר' בהאי את ר' אתכליל.

ברוזא דאונגן, מאן דאונגו רברבן, טפשא בליביה ושבגעונא ברוחיה. מאן דאונגו זעירין, וקיימין על קיומה. פקיחא דלבא באתערותא איהו. צבי לאשטדל באכלא. ורוזא דא את י' דאתכליל בכל שאר אהוון. עד הכא, רזין דידייקניין דבר ניש. מבאן ולהלאה, רזין אהרנין באטונן דמר, שלא קיימין גו פרצופה, אלא למנדע רזין דהאי פטוקא, גו דרגין עלאין, בזמנין ותקיפין דהאי עלמא, ולא זכינן בהו.

אמר ר' שמואן, בני, זפאיין אהוון בעלמא דין, ובעלמא דאתה, זפאיין עיני, דיזפון למיחמי דא, כד אייעול לההוא עלמא דאתה. בגין נשמתי קרי לעתיק יומין, האי קרא, (מהלים כו) מערוך לפני שלחן נגד צורדי דשנת בשמן ראשינו כוסי רזיה. וקיושא בריך הוא קרי עלהן, (ישעה כו) פתחו שעירים ויבא גוי צדיק שומר אמונין.

אוף אינון פתחו ואמרי, כתיב (חויקאל) וידוי אדם מפתחת נגפיהם, האי קרא אוקמוקה חביביא, דאיינון ידין לקבלא מאריהון דתיזבקת דתבאנן לגבוי (נ"א לגביל) קדרשא בריך הוא. אבל ידי אדם, אלין אינון דידייקניין ורזין עלאין,